

Josep Garcia

Xavier Solanas

A la cuina hi ha sempre força activitat.

Totes les mans són necessàries quan es tracta d'ajudar.

Un grup de més de 100 voluntaris

"El Xiprer, acostuma a dir la Mercè Riera, és allò que els voluntaris volen que sigui". En tots aquests anys han passat per la Casa d'acollida centenars de persones que han fet del voluntariat, durant un temps determinat a la setmana o al mes, "un estil de vida" com, majoritàriament, acostumen a repetir sovint. Encara hi ha, però, en tots ells, una coincidència més generalitzada quan diuen que "quan vens al Xiprer i gràcies als usuaris i al mateix grup de voluntaris, etc., te n'adones que reps molt més del que dones", en relació a aspectes com l'estima, el respecte, l'atenció... Molts d'ells participen en alguns dels actes religiosos, socials... que organitza la Comunitat al llarg de l'any.

Els més de 100 voluntaris que actualment col·laboren assíduament amb el Xiprer (depenent de la seva disponibilitat horària, temps que poden dedicar, possibilitats d'ajudar, etc...) són representats per un grup d'homes i dones de totes edats i condicions. En aquest cas, conscients que van a ajudar als altres desinteressadament, han fet seva aquella màxima de Santa Teresa de Jesús que deia: "Qui no viu per servir, no serveix per viure". La seva participació es pot concretar en tota mena de treballs a la cuina (fent el que calgui en cada moment), el menjador, el magatzem d'aliments, els vestidors, les dutxes, el pati, els pisos tutelats d'ajuda a dones joves, d'alcohòlics... Tot i ser conscients que no podem donar l'opinió i el punt de vista de tots ells, sí que hem preguntat a uns quants què en pensen del Xiprer, què significa per a ells, perquè fan de voluntaris, etc. i aquestes són algunes de les coses amb les quals ens hem trobat.

FERNANDO PEÑA (53 AÑOS). "Vengo al Xiprer porque me siento fantásticamente bien. Hay muy buena acogida por parte de la gente y se hace mucho camino. Entre las cosas positivas destacaría el buen espíritu que se mueve y que ofrece buenas vibraciones. Llevo 22 años relacionado con la gente del Xiprer, desde que funcionaba la Comunidad de Santa María de Magnificat y sigo viendo que se hace un buen trabajo. Es un

proyecto ejemplar".

ELO BAENA (49 ANYS). "Ja porto més de 20 anys vinculada a la Comunitat i estic encantada de poder fer-ho també a través del Xiprer, on fa 10 anys que estic de voluntària. Per a mi el Xiprer ho és tot: un lloc on m'hi trobo a gust, un espai de convivència familiar i estimat, una comunitat on dones molt però reps encara molt més... Per què vinc? És una pregunta que em faig sovint quan em trobo desanimada, cansada... però evidentment sempre tinc clar que el meu lloc és aquí, amb aquestes persones... La gent ho hauria de conèixer per saber què passa a la ciutat i com està el món. Si vens i treballes aquí uns dies, te n'adones de quina és la situació".

ELENA GÓMEZ HERNÁNDEZ (54 AÑOS). Desde hace tres años forma parte del personal que trabaja en el Xiprer en calidad de administrativa. Antes había sido voluntaria durante 4 años y ahora confiesa que no sabe dónde acaba su trabajo y dónde sigue su colaboración como voluntaria. Considera que para ella la vinculación que sostiene con el Xiprer se ha convertido "en una forma de vida que me llena. Hago lo que me gusta, ya que ayudo a quien lo necesita, hablo con ellos... Siempre acostumbra a haber buen ambiente. Estoy encantada de la vida de trabajar y colaborar en el Xiprer". Elena se responsabiliza del día a día de uno de los pisos dedicados a madres

solteras con hijos que hay en la calle Maresme de Granollers. Dice que "se trata de chicas extranjeras que tienen entre 24 y 30 años, que quedan embarazadas y que no tienen pareja... Muchas de ellas tienen una vida difícil y complicada y nuestra misión es ayudarlas en todo momento".

CARMEN SÁNCHEZ BONET (32 ANYS). "Per què vinc al Xiprer? Tothom necessita ajuda en un moment o altre de la seva vida i em vaig dir, per què no provar sort? És evident que dones molt, però reps tant a canvi que no es pot ni comparar. Per a mi el Xiprer és com una gran família".

ROSA BERENGUEL (54 ANYS). "Porto uns 9 anys de voluntària i ho faig perquè m'agrada l'ambient que hi ha i el tracte de les persones. És una escola de convivència i d'ajuda, rebent sempre molt més del que donem. Jo ara pateixo esclerosi múltiple i sempre hi ha gent que m'anima... Malgrat això, ajudo en tot allò que puc".

MODESTA SÁNCHEZ (70 AÑOS). "Llevo nueve años de voluntaria y la verdad es que es un trabajo y una ayuda que presto con satisfacción, ya que me gusta mucho. Lo hago porque dispongo de tiempo, me lo paso bien... Es una cosa fabulosa. En el Xiprer se trata muy bien a la gente, hay cariño y amor...".

RUFINA LARRÁN (78 AÑOS). "Me gusta el trabajo que se hace porque se ayuda a los necesitados, sea cual sea su condición y